

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An valeat Dispensatio, vel Potestas dispensandi, si non acceptetur? parag.
1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

copum, qui sanè ad ejusmodi Testimonium acquiescere omnino debebant.

§. VII.

In septima Clausula precipit lacerari literas.

Executor horum impedimentorum, quæ occulta supponuntur, nullas literas, nullamque fidem debet dare iis, quibus dispensationem concedit (Excipe, quæ diximus §. preced. num. 2.) ipsumque Summi Pontificis Breve, seu Rescriptum, ex cuius vi dispensationem expedit, lacerare, vel quod idem est, comburere, obligabitur: id, quod non raro sub pena excommunicationis præcipitur, quia, ut habet a Filiucius, Pontifex non vult, ut sic dispensatus uti possit ea dispensatione in fôro externo.

At, poteritne Confessarius illud
Brevem apud se retinere?

Respondeo, Cum certè ad alium usum, non vero ad forum exterum, ut supponimus, retineat, erit materialis retentio, unde, nec ipsi b. prohibita, maximè, si in illo aliqua fiat scissura, præfertim sigilli, &c. Addit Sanc. c. Si ejusmodi Breve apud ipsum dispensatum remaneat, non propterea invalidam fore dispensationem, nam, quando Pontifex Delegato dicit. Quod si restituerit, nihil illi presentes litera suffragarentur, iensus est, ut nihil suffragarentur in fôro externo.

CAPUT XIV.
De Duratione Dispensationis, & Potestatis dispensandi.

§. I.

An cessat, seu valeat Dispensatio seu dispensandi potestas, si non acceptetur?

Hic sunt tria fere certa, unum controversum. Certum est Primo, si cuperas a Pontifice v. g. per medium Procuratorem dispensationem, vel potestatem dispensandi, & Pontifex concedit. valere d. gratiam, quia jam adest tua acceptatio in persona tui Procuratoris, cui mandatum petendi dedisti.

2. Certum est Secundo. Si, te nesciente, aliquis tibi easdem gratias impetrat, validè impetrare; valide enim impetrari omnes gratias pro alio nesciente, rectè probat Sanc. e. c. Sanch. ib. Quilibet enim, sicuti generalem animam habet lucrandi Donationes liberales, ita, & has proprio de gratias, & privilegia, quæ tandem aliquid preben. in donant, nempe exemptionem à lege. Ad 6. complementum tamen valoris requiritur tua acceptatio, ut sic illa gratia uti possis, & ad quoddam alias effectus, qui infra indicabuntur. Si igitur res ita se haberet in ceteris gratiis, ita etiam se habebit in dispensationibus Matrimonialibus. Immo in his, quod impedimenta Consanguinitatis, vel Affinitatis est illud peculiare, ut, si scientur, vel acceptentur ab uno ex conjugibus, sit ex alio capite valida dispensatio; Cum enim tunc dispensetur in impedimento affissioni utramque personam, acceptatio unius, ne careat suo effectu prodest etiam alteri.

3. Certum est etiam Tertiò, si aliquo tempore nolueris acceptare prædictas gratias, posse postea, quandocunque volueris, illas validè acceptare, quia donec Pontifex, seu Princeps eas non revocaverit, semper persistent, atque adeo eas acceptare tibi integrum semper erit.

4. Hæc sunt certa, Controversum est, an si impetratam dispensationem de impedimento, quo laborant vir, & mulier, nescientes; si v. bona, si v. mala fide procedant ad matrimonium, matrimonium infirmetur ex aliquo alio capite? Verum de hac questione à me s. 1. Intra. Tr. 4. de Cen-
senjuc. 2.

§. II.

An cesset ex renuntiatione?
Quid ex non usu?

1. Impetrasti dispensationem, seu gratiam & acceptasti, illam tamen nunc renuntias, perit ne gratia? Quod enim eam possis renuntiare certum est, quia quilibet potest renuntiare suam rem, qualis esse supponuntur hæ gratiae, & privilegia concessa in utilitatē propriæ personæ, nam concessa alicui in favorem status, ut est, privilegium Canonis concessum Clericis, non posse à Clerico renunciari, scimus omnes.

2. Respondeo. Si Superior legitimus tuam

Zz 2 renun-